

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการทักษะการเล่นไวโอลินและเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติและวิธีการสอนแบบสาธิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศธนบุรี นี้ เป็นการวิจัยและเปรียบเทียบ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เปรียบเทียบทักษะการเล่นไวโอลินของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศธนบุรี ที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติและวิธีการสอนแบบสาธิต 2) เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนไวโอลินของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศธนบุรี ที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติและวิธีการสอนแบบสาธิต 3) เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนไวโอลินก่อนเรียน และ หลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศธนบุรี ที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ 4) เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนไวโอลินก่อนเรียน และ หลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศธนบุรีที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบสาธิต ผู้วิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดทักษะการเล่นไวโอลิน ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ และวิธีการสอนแบบสาธิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศธนบุรี โดยใช้การทดสอบค่า t โดยใช้สูตร t -test แบบ independent

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ และวิธีการสอนแบบสาธิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศธนบุรี โดยใช้การทดสอบค่า t โดยใช้สูตร t -test แบบ independent

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ก่อนเรียน และ หลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดย วิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศธนบุรี โดยใช้การทดสอบค่า t โดยใช้สูตร t -test แบบ dependent

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ก่อนเรียน และ หลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดย วิธีการสอนแบบสาธิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศธนบุรี โดยการใช้ทดสอบค่า t โดยใช้สูตร t-test แบบ dependent

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเล่นไวโอลิน และเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ และ วิธีการสอนแบบสาธิต

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเพื่อเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดทักษะการเล่นไวโอลิน ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ และวิธีการสอนแบบสาธิต ปรากฏผล ดังนี้

ทักษะการเล่นไวโอลิน ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ และวิธีการสอนแบบสาธิต ปรากฏผลได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดทักษะการเล่นไวโอลิน ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดย วิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ และวิธีการสอนแบบสาธิต

ทักษะ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t-test		
				t	df	Sig.
วิธีสอนแบบบทบาทสมมุติ	20	3.77	.22	2.38	38	.02*
วิธีสอนแบบสาธิต	20	3.61	.19			

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยทักษะการเล่นไวโอลินโดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ มีค่า เท่ากับ 3.77 วิธีการสอน แบบสาธิต มีค่า เท่ากับ 3.61 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .02 ซึ่งต่ำกว่า .05 แสดงว่า ทักษะการเล่นไวโอลินโดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ แตกต่างจากวิธีการสอนแบบสาธิต อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลอง ที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ และ วิธีการสอนแบบสาธิต

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเพื่อเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ และวิธีการสอนแบบสาธิตปรากฏผล ดังนี้

เจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ และวิธีการสอนแบบสาธิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศธนบุรี ปรากฏผลได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ระหว่างกลุ่มผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ และวิธีการสอนแบบสาธิต

เจตคติ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t-test		
				t	df	Sig.
วิธีสอนแบบบทบาทสมมุติ	20	3.37	.087	5.97	38	.00*
วิธีสอนแบบสาธิต	20	3.23	.051			

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ มีค่า เท่ากับ 3.37 วิธีการสอน แบบสาธิต มีค่า เท่ากับ 3.23 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .00 ซึ่งต่ำกว่า .05 แสดงว่า เจตคติต่อการเรียนไวโอลิน โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ แตกต่างจากวิธีการสอนแบบสาธิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ก่อนเรียน และหลังเรียน ของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดย วิธีการสอนแบบ บทบาทสมมุติ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเพื่อเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ก่อนเรียน และหลังเรียน ของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ ปรากฏผล ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ก่อนเรียน และ หลังเรียน ของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดย วิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ ปรากฏผลได้ตามตารางต่อไปนี้

เจตคติ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t-test		
				t	df	Sig.
วิธีสอนแบบบทบาทสมมุติ (หลังเรียน)	20	3.34	.044	8.40	19	.00*
วิธีสอนแบบบทบาทสมมุติ (ก่อนเรียน)	20	3.20	.053			

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน โดยวิธีการสอนแบบ บทบาทสมมุติ หลังเรียน มีค่า เท่ากับ 3.34 ก่อนเรียน มีค่า เท่ากับ 3.20 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .00 ซึ่งต่ำกว่า .05 แสดงว่า เจตคติต่อการเรียนไวโอลิน โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมุติ หลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ก่อนเรียน และหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดย วิธีการสอนแบบสาธิต

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเพื่อเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติต่อการเรียนไวโอลิน ก่อนเรียน และหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดย วิธีการสอนแบบสาธิต ปรากฏผล ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติต่อการเรียนไว้ออนไลน์ ก่อนเรียน และ หลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้โดย วิธีการสอนแบบสาธิต

เจตคติ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t-test		
				t	df	Sig.
วิธีสอนแบบสาธิต (หลังเรียน)	20	3.37	.087	1.83	10	.07*
วิธีสอนแบบสาธิต (ก่อนเรียน)	20	3.34	.044			

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนไว้ออนไลน์โดยวิธีการสอนแบบสาธิต หลังเรียน มีค่า เท่ากับ 3.37 ก่อนเรียน มีค่า เท่ากับ 3.34 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .07 ซึ่งสูงกว่า .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยเจตคติ หลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียน โดยวิธีการสอนแบบสาธิต อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05